

عنوان مقاله:

پدیدارشناسی زیارت: (مورد مطالعه زایران شهر مشهد)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مجتبی فراهادی محلی - دانشجوی دانشگاه گیلان (رشت)

علی یعقوبی - عضو هیات علمی دانشگاه گیلان (رشت)

سارا اسمعیلی - دانشجوی دانشگاه تربیت معلم حضرت فاطمه زهرا(ع)

خلاصه مقاله:

زیارت به مثابه یک واقعیت اجتماعی و دینی است. این پدیده در قالب نیاز اجتماعی و به صورت جمعی در تقویت نگرش های اعتقادی افراد در جامعه موثر است. هدف این مقاله تحلیل پدیدارشناسانه زیارت می باشد. سوال محوری این مقاله آن است که (انگیزه زوار از زیارت به حرم امام رضا (ع) چیست) با توجه به اینکه زیارت به عنوان کنش و فعالیت مشترک و احساسات جمعی محسوب می گردد نظر به ساخت اجتماعی واقعیت نظریه پردازان پیتربرگر و توماس لاکمن نیز در این پژوهش به یافته ها تحقیق معنا بخشیده است. در این مطالعه با تکیه بر روش های کیفی، از مصاحبه های نیمه سازمان یافته، فردی استفاده شده است. در انتخاب افراد است نمونه گیری هدفمند استفاده و نمونه گیری با حصول اشباع نظری پایان یافت. یافته های حاصل از مصاحبه ها به شیوه تحلیل مضمونی منظم (شماتیک) ارایه شده از یافته های تحقیق نشان می دهد که در رده انگیزه زیارت به زوار، عشق و ارادت به حضرت و دستیابی به آرامش معنوی است و از منظر حضور اقشار زیارت کنند، در واقع اکثریت زیارت را عنصری مجتمع کننده برای همه اقشار می دانند و در صور ذهنی هم محققین دریافته اند که عناصری همچون مهربانی، آرامش بخش و کنش وحدت اورانه، از ارزش هایی به شمار می روند که زیر ساخت سیستم های الزام اجتماعی در حوزه که زیارت محسوب می شوند، بررسی نهایی هم به مقوله اخلاق مداری است و گردیده که مهربانی حضرت با توجه به حاجت روا ایشان و ارایه هنجارهای اخلاقی مورد توصیف ارزشی مصاحبه شوندگان قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

زیارت، پدیدارشناسی، تحلیل مضمونی منظم (شماتیک)، ساخت اجتماعی واقعیت، حرم مطهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/593185>

